

La clau del **filòsof** rural

Júlia Blasco (Serra, Camp de Túria, 1945) és la guanyadora del Premi d'Assaig Joan Fuster amb l'obra *Joan Fuster. Converses filosòfiques*, un treball en què revela una faceta poc coneguda de l'escriptor de Sueca. Blasco ha rescatat una onzena de cintes enregistrades amb Fuster entre els anys 1979 i 1980 i que tingueren com a objectiu realitzar una tesina mai publicada. La curiosa paradoxa, però, ha estat que "al cap de nou anys de la mort de Fuster, el premi que porta el seu nom l'ha guanyat, en part, ell mateix", ha apuntat el professor Josep Maria Terricabras, en representació dels membres del jurat del Premi d'Assaig.

—Un dels aspectes que interessa d'aquesta obra és que en descobrir el Fuster filòsof s'està descobrint la base de tot el pensament fusterià.

—Efectivament. L'error, si es pot parlar d'error, és que Joan Fuster, per la necessitat política d'aquest país, se l'ha encasellat en el discurs nacionalista.

Això ha fet que es perdera gran part de la seua inquietud com a pensador i humanista escèptic, no únicament preocupat pel país sinó pel coneixement i pel pensament en general. I aquesta era la meua idea quan vaig decidir engegar aquest projecte i, de fet, ell se'n va alegrar.

—La definició que fa Fuster de la filosofia no deixa de ser curiosa, graciosa i eminentment corrosiva: "La filosofia és agafar la vaca pels collons"...

—En definitiva, el que tractava d'expressar era un rebuig absolut a la

Júlia Blasco ha estat la guanyadora del Premi d'Assaig Joan Fuster amb un compendi de converses filosòfiques amb l'escriptor de Sueca.

metafísica, a l'impossible, quan ell era un defensor pur de l'home i de la seua capacitat de raonament; de l'home com a mesura de totes les coses, despullant-lo de la dimensió teològica que se li ha atorgat al llarg de la història.

—Explique'ns quins eren els puntals de la seua filosofia...

—Sempre deia que en aquesta vida calia haver llegit algun diàleg de Plató, Descartes, però també el Marquès de Sade com a filòsof de *boudoir*. A banda, òbviament, de Montaigne,

Voltaire i la resta de filòsofs del Segle de les Llums; també Camus i l'existencialisme francès.

—En certa manera, aquest és un acte de justícia, que reivindica el Fuster pensador.

—És més que res un homenatge a Joan Fuster per tot allò que em va ensenyar i pel respecte que em va transmetre. A més, volia recordar que Fuster continua sent un pensador lliure i compromès.

Eliseu T. Climent